

Det internationale Landbrugsinstitut i Rom.

Foredrag i Det kgl. danske Landhusholdningsselskab den 22. Febr. 1911
af Lensbaron *Rosenkrantz*.

Mine Herrer! Efter Opfordring af det høje Præsidium skal jeg tillade mig at give nogle Oplysninger om det internationale Landbrugsinstituts Oprindelse og Virksomhed.

Ideen til Institutets Oprettelse skyldes en Amerikaner, Hr. *David Lubin*, nu Amerikas Repræsentant ved Institutets saakaldte »permanente Komité«. Under Indtrykket af den voldsomme Spekulation i Korn, der stadig drives paa Amerikas Børser, og hvor Priserne ofte influeres ved falske eller tendentiose Meddelelser, fik han den Tanke, at et hele Verden omfattende statistisk Efterretningsvæsen, hvorved Arealets Benyttelse, Sædens Tilstand, Høstudbyttet o. s. v. oplystes ad officiel Vej, maatte være i Stand til at hindre falske og upaalidelige Meddelelser vedrørende Kornhandelen med deraf følgende Panik, *corners* o. s. v.

Med denne Tanke drog Hr. *Lubin* til Europa, men den var sikkert forblevet i hans Privateje, hvis han ikke havde været saa heldig at finde en mægtig Allieret i den unge Konge af Italien. Denne optog Hr. *Lubins* Tanke om Oprettelsen af et internationalt Landbrugsinstitut og indbød alle Magter til en Kongres i Rom.

Den italienske Regering fik den ret vanskelige Opgave at forelægge et brugbart Program for Kongressen, hvilket skete ved en Rundskrivelse til Magterne i Februar

1905. Sagen blev optaget til grundig og velvillig Behandling i Paris, og den franske Landbrugsminister, M. *Ruan*, besvarede den italienske Regerings Henvendelse ved en Skrivelse, der trak Grænserne for Kongressens Omraade, og hvor adskillige af de fra Italiens Side foreslaaede Punkter udgik — saasom Oprettelsen af Landbrugsbørser og Arbejdskontorer (Emigrationsspørgsmaalet), Meddelelser om smitsomme Husdyrsygdomme, Beskyttelse mod Truster m. fl.

Saa godt som alle Nationer efterkom — maaske mere af Høflighed overfor Kongen af Italien end af egentlig Begejstring for Sagen — Indbydelsen til at deltage i K o n g r e s s e n, og denne aabnedes saaledes under de bedste Auspicier i Rom d. 28. Maj 1905. Magterne repræsenteredes af særlige D e l e g a t i o n e r med deres Ambassadører eller Ministre i Spidsen — Danmark saaledes af den daværende Gesandt i Rom, Greve *Carl Moltke*, og Landhusholdningsselskabets daværende Præsident, Kammerherre *K. Sehested*.

Under Forhandlingerne sejrede den franske D e l e g a t i o n s velvillige og klare Stilling til Spørgsmaalet — en Stilling, der selvfølgelig maatte være den italienske Regering meget behagelig — over de andre Delegationers usikre Holdning eller halve Modstand mod Institutets Oprettelse. Navnlig blev det efter Frankrigs Forslag fastslaaet, at Institutet skulde være en S t a t s - i n s t i t u t i o n, medens man fra tysk-østrigsk Side hævdede, at de Delegerede skulde være Repræsentanter for Landbrugsorganisationerne — en Bestemmelse, der sandsynligvis vilde have udelukket Muligheden for at tilvejebringe de til Sagens Gennemførelse nødvendige Pengemidler.

Resultatet af Forhandlingerne blev en K o n v e n t i o n af 7. J u n i 1905, der undertegnedes af samtlige Delegerede og i alt er tiltraadt af 47 Nationer. De vigtigste Artikler er følgende:

Art. I. Der oprettes et permanent internationalt Landbrugsinstitut med Sæde i Rom.

Art. II. Det internationale Landbrugsinstitut bør være en Statsinstitution, i hvilken enhver tiltrædende Magt repræsenteres ved Delegerede efter sit Valg. — Institutet bestaar af en Generalforsamling og en permanent Komité.

Art. V. Generalforsamlingen har Overledelsen af det internationale Landbrugsinstitut.

Art. VI. Institutets eksekutive Magt beror hos den permanente Komité.

Art. VII. Den permanente Komité sammensættes af Medlemmer, der udnævnes af de respektive Regeringer. Hver tiltrædende Stat repræsenteres i Komitéen af et Medlem.

Art. IX.

Institutet, der indskrænker sin Virksomhed til det internationale Omraade, vil faa følgende Opgaver:

- a) at samle, studere og udgive, saa hurtigt ske kan, statistiske, tekniske eller økonomiske Oplysninger vedrørende Dyrkning, dyrisk og vegetabilsk Produktion, Handel med Landbrugsprodukter og de paa de forskellige Markeder opnaaede Priser;
- b) at meddele de interesserede alle de ovenomtalte Oplysninger hurtigst muligt;
- c) at angive Arbejdsprisen for Landarbejde;
- d) Plantesygdomme og Midler til deres Bekæmpelse;
- e) Andels-Forsikrings- og Kreditvæsen for Landbruget;
- f) at foreslaa de forskellige Regeringer Forholdsregler til Beskyttelse af Landbrugernes fælles Interesser, efter forud at have indhentet Oplysninger, saasom Resolutioner vedtagne af internationale Kongresser.

Art. X.

De Institutet tiltrædende Stater inddeles i 5 Grupper i Henhold til den Plads, som enhver Stat mener at burde tildele sig selv.

Stats-Grupper.	Stemmetal.	Bidrags-Enheder.
I	5	16
II	4	8
III	3	4
IV	2	2
V	1	1

Danmark tiltraadte Gruppe IV. For Institutets Virksomhed opstilledes følgende Budget:

INDTÆGT.

H. M. Kongen af Italiens særlige Bidrag	300,000	fres.	
Staternes Bidrag (1500 fres. pr. Enhed)	500,000	—	
			800,000 fres.

UDGIFT.

Lønninger	200,000	fres.	
Materiel, Brændsel, Belysning	50,000	—	
Tryksager	200,000	—	
Porto & Telegrammer	150,000	—	
Bøger, Aviser, Tidsskrifter	50,000	—	
Husleje	100,000	—	
Uforudsete Udgifter	50,000	—	800,000 —

Den italienske Regering lod derpaa gennem en Kommission udarbejde et Udkast til Institutets Organisation og Virkemaade, der blev behandlet af den permanente Komité og derpaa forelagt den første Generalforsamling, der afholdtes i November 1908 i Institutets nye Palais, der var opført i Villa Borghese for Midler, skænkede af Kongen af Italien*); Danmark var ved denne Lejlighed repræsenteret af Kammerherre *K. Sehested* og Konsul *Konow*.

Grundtrækkene i Institutets Organisation blev herefter følgende:

Art. I.

Institutets Dokumenter udfærdiges i det franske Sprog.

Art. II.

Præsidenten for den permanente Komité repræsenterer Institutet udadtil og har Overledelsen af og Tilsynet med Forretningsforelsen.

*) Denne begyndte at yde de lovede 300,000 fres. allerede i 1905 i Stedet for i 1910; Bygningen opførtes saaledes for en Sum af 1,350,000 fres. paa en Grund, skænket af den italienske Regering, saaledes at den til Husleje beregnede Sum af 100,000 fres. aarlig udgaar.

Art. III—VI.

Administrationen deler sig i 3 Departementer:

1. Generalsekretariatet. Herunder sorterer Sekretariatsforretninger, Inventariet, Personalet, Regnskabs- og Kassevæsen samt Bibliotek og Arkivvæsen.
2. Departement. Landbrugsstatistik. Praktiske Landbrugsoplysninger.
3. Departement. Arbejdslønnen. Kooperative Foreninger. Landbrugsforsikring og -Kredit.

Art. VII.

Alle Oplysninger, som 2. og 3. Departement indsamler og behandler, skal leveres enten direkte fra Regeringerne eller under disses Ansvar.

Art. XLVI.

Institutets Personale skal være internationalt.

Svarende til Inddelingen i Departementer har den permanente Komité delt sig i 3 Kommissioner, der jævnlig holder Møde og udøver Hovedindflydelsen paa hele Institutets Virksomhed.

Efter at Institutet saaledes var organiseret, stod den permanente Komité overfor den vanskelige Opgave at skulle antage et internationalt og sagkyndigt Personale. Selv uden at være nærmere inde i, hvad der er foregaaet under Forhandlingerne herom, kan man dog let tænke sig, hvilke Intriger Spørgsmaalet om Ansøgenes Nationalitet kunde give Anledning til, og hvor vanskeligt det vilde være at bedømme disses Kvalifikationer. Imidlertid antog man i Løbet af Foraaret 1909 et Personale, bestaaende af 3 Departementschefer og 6 Kontorchefer, tilhørende 7 forskellige Nationer, samt en Del underordnede Embedsmænd og Funktionærer, mest Italienerne. Blandt Embedsmændene skal jeg nævne Generalsekretær *Koch*, Italiener, Mr. *Clark*, Chef for andet Departement, tidligere Chef for det statistiske Landbrugsdepartement i Washington, Chefen for tredje Departement Belgieren *Brafjord* og Dr. *Wieth-Knudsen*, vor Landsmand, der er Kontorchef i 3. Departement. Det kan jo imidlertid ikke næg-

tes, at Samarbejdet mellem saa mange forskellige Nationer synes at være det Punkt, der i Praksis volder de største Vanskeligheder. Da jeg ikke har noget Førstehaandskendskab til disse, skal jeg dog ikke komme nærmere ind herpaa, men kun nævne, at der i Fjor, efter at Grev *Faina* var gaaet af som Institutets Præsident og erstattet med Marquis *Capelli*, synes at være foregaaet en større Omvæltning, idet alle 3 Departementschefer gik af og afløstes af 3 Italienerne, saa vidt jeg ved alle Professorer ved forskellige Universiteter. Om disses Kvalifikationer til deres Poster har jeg endnu intet Kendskab, men at Personalet hovedsagelig er italiensk, vil jo utvivlsomt fremme Samarbejdet. Imidlertid maa jeg dog beklage Dr. *Clarks* Afgang, han var utvivlsomt en fremragende, intelligent Mand og fik i sin korte Funktionstid Lejlighed til at udføre et meget betydeligt Arbejde, som jeg senere skal komme tilbage til.

Institutets a n d e n G e n e r a l f o r s a m l i n g, der fandt Sted i December 1909, og ved hvilken jeg havde afløst afdøde Kammerherre *Sehested* som Delegeret for Danmark, havde som Opgave at fastslaa Hovedlinierne for Institutets V i r k s o m h e d.

Rent bortset fra Udbyttet af selve Forhandlingerne har jo en Kongres som denne, hvor saa godt som alle Jordens Nationer er repræsenterede, sin Interesse. Og Møderne afholdtes under de bedst mulige ydre Forhold, i Institutets store og smukke Palais, som jeg skal tillade mig at fremvise nogle B i l l e d e r af. Foruden en stor Mødesal findes der Receptionssale, mindre Mødesale, Bibliotek, hvortil Bøger fra alle Lande strømmer ind, Kontorer, Postkontor o. s. v. — Mødet begyndte med Valg af Præsident, hvortil valgtes Italiens Delegerede, Senator *Bodio*, samt Vicepræsidenter, hvortil valgtes Storbritanniens Delegerede, Sir *Th. Elliot*, Understatssekretær i det engelske Landbrugsministerium, og Tysklands Delegerede, Hs. Eksc. Dr. *Thiel*. Der udspandt sig først en ret bevæget Diskussion om et af Australiens Delegerede ind-

givet Forslag om, at *Pressen* skulde have Adgang til Møderne, hvilket sluttelig vedtoges. Dernæst besluttede Forsamlingen paa Forslag af den franske Delegation at *d e l e s i g i 4* Kommissioner til Prøvelse af de af den permanente Komité udarbejdede Forslag med følgende Omraader:

- I. Kommission: Statistik.
- II. — Plantesygdomme og Besk. af nyttige Regler.
- III. — Institutets Forhold til Kooperationer og internationale Kongresser.
- IV. — Institutets Styrelse og Finanser.

Jeg indtegnede mig som Medlem af første Kommission (Statistik), der konstituerede sig med M. *Danbrée*, Delegeret for Frankrig og Direktør i det franske Landbrugsministerium, som Præsident og mig selv som Sekretær. Jeg ved ikke, i hvad Anledning jeg blev valgt til denne Post, hvilket kom mig ganske uventet. Hvervet var unægtelig ret besværligt og blev ikke lettere ved, at det viste sig umuligt at skaffe en Stenograf, der kunde stenografere fransk. Forhandlingerne foregik vel paa dette Sprog, men naar det f. Eks. tales af en Japaner eller Kineser, bliver det rigtignok vanskeligt at forstaa. Jeg fik ved denne Lejlighed et ret tydeligt Indtryk af, hvilke Vanskeligheder der frembyder sig for et saadant internationalt Samarbejde, og var meget tilfreds da Arbejdet var vel overstaaet.

Efter at de fire Kommissioner havde behandlet Spørgsmaalene, blev disse forelagte Generalforsamlingen, der vedtog de forelagte Forslag, hovedsagelig i Overensstemmelse med den permanente Komité's Instillinger.

Generalforsamlingens væsentlige Opgave var som sagt at fastslaa Hovedlinierne for Institutets egentlige *Virk-som-hed*, der vedtoges at skulle begynde den 1. *Januar 1910*, og jeg skal nu gaa over til at omtale, hvad der i saa Henseende er udrettet efter dette Tidspunkt.

Første Departement omfatter, som det vil erindres, foruden Generalsekretariatet, tillige *Biblio-*

t e k e t. Det siger sig selv, at et godt Bibliotek, omfattende alle Spørgsmaal, der har Interesse for Institutet, er af største Betydning for dette. Der udsendtes derfor i April 1909 en Rundskrivelse til samtlige Magter med Anmodning om at indsende alle saadanne officielle Værker, der er udkomne i de sidste 10 Aar, og hvad der fremdeles udkommer, til dette, en Anmodning, der i vid Udstrækning er efterkommet. Biblioteket er siden yderligere forøget ved betydelige Indkøb. I Januar 1910 udgaves en K a t a l o g over de til da indkomne 5600 Værker, ca. 10,000 Bind, og desuden udgives en u g e n t l i g F o r t e g n e l s e over indkomne Værker. Bibliotekets Personale bestaar af en Bibliotekar og 9 underordnede Embedsmænd. Det er ordnet efter et D e c i m a l s y s t e m, optaget efter »L'Institut International de Bibliographie«.

A n d e t D e p a r t e m e n t har bl. a. til Opgave at give O p l y s n i n g e r o m l a n d ø k o n o m i s k e F o r h o l d o g P l a n t e s y g d o m m e. I den Hensigt udgives der siden November f. A. en maanedlig B u l l e t i n, omhandlende disse Forhold. Disse »*renseignements agricoles*« indeholder hovedsagelig Uddrag af de til Institutet indsendte Bøger, Tidsskrifter og Aviser. Da disse sidste indkommer i et Antal af ca. 1400 fra alle Lande, er der jo et rigt Materiale at øse af, men om Bulletinens praktiske Betydning er det endnu for tidligt at udtale sig. Oplysningerne maa ifølge Sagens Natur blive meget brogede og forskelligartede, saasom Forsøgsresultater, Bekæmpelse af Plantesygdomme o. s. v., men Bulletinen kan dog sikkert blive af Interesse for Landbrugsblade, Videnskabsmænd o. s. v.

T r e d j e D e p a r t e m e n t, der beskæftiger sig med L a n d b r u g e t s ø k o n o m i s k e o g s o c i a l e I n s t i t u t i o n e r, er ogsaa siden September f. A. begyndt at udgive en maanedlig B u l l e t i n, omhandlende disse Forhold. Foreløbig er en Række Monografier paabegyndt, omhandlende de forskellige Landes Stilling i saa Henseende. For Danmarks Vedkommende gengives i første

Hefte en af Statistisk Bureau paa fransk affattet Piece, omhandlende Landbrugets kooperative Foretagender, udgiven i Anledning af en Kongres i Bryssel i September f. A. vedrørende disse Spørgsmaal. — Naar disse Monografier er sluttede, er det Meningen at give maanedlige Meddelelser om Andelsbevægelsen i alle Lande.

Den vigtigste af Institutets Publikationer er imidlertid den af andet Departement udgivne »*Bulletin de Statistique agricole*« (Abonnement 6 Frcs. aarlig), indeholdende maanedlige Beretninger om de besaaede Arealer, Høstudsigter og Høstudbyttet i de forskellige Lande, medens Meddelelser om Import, Eksport og Priser er under Forberedelse.

Det er klart, at Grundlæggelsen af en saadan Statistik er et meget vanskeligt Foretagende. Før det første maa man huske, at det samme Produkt, f. Eks. Hveden, saas, gror, modnes og høstes samtidig i de forskellige Dele af Verden. Man kan nok bagefter fastslaa, hvor stor Verdensproduktionen for et vist Tidsrum har været. Men skal der skabes en a k t u e l o g l e v e n d e S t a t i s t i k, saaledes at man kan danne sig et Skøn over det sandsynlige Høstudbytte, saa kan dette kun ske ved stadig at følge de tre Hovedfaktorer i Landbrugets Produktion: Saaningen, Planternes Udvikling og Høsten.

De Oplysninger, der maa tilvejebringes for en saadan Statistik, er altsaa følgende:

1. Bestemmelsen af de besaaede Arealers Størrelse.
2. De Forhold, hvorunder Saaningen foregaar.
3. Kulturernes Tilstand og Udvikling.
4. Naar Modningen begynder, en foreløbig Beregning af Udbyttet.
5. Under Høsten, en foreløbig Konstatering af Udbyttet.
6. Den endelige Beregning af Høstudbyttet.
7. Konstatering af Beholdningernes Størrelse.

Det næste Spørgsmaal bliver saa, om den officielle Statistik i de forskellige Lande er i Stand til at besvare disse Spørgsmaal.

Det siger sig selv, at Forholdene i saa Henseende er meget forskellige Verden over. Allerede m. H. t. det første Spørgsmaal, Arealets Benyttelse, følger den officielle Statistik meget forskellige Principper i de forskellige Lande. Nogle Lande foretager aarlige Opgørelser over det dyrkede Areal m. H. t. alle Produktioner, andre kun m. H. t. de vigtigste. Atter andre foretager kun en saadan Opgørelse med visse Mellemrum, saaledes f. Eks. Danmark hvert 5. Aar.

Om Saa ningens Forløb gives kun temmelig overfladiske Meddelelser i nogle Lande.

M. H. t. Kulturernes Udvikling, da giver 5 Lande, deriblandt Danmark, slet ingen Meddelelser herom. De andre Lande giver Beretninger ved Adjektiver (god, middel o. s. v.) eller ved Tal efter mange forskellige Systemer. — Foreløbig Vurdering af Høstudbyttet finder Sted i visse Lande, saasom Argentina, de Forenede Stater, Kanada, Frankrig, Rusland, Schweiz og Ungarn. Andre Lande, deriblandt Danmark, foretager først en saadan Beregning efter Høstens Afslutning.

Under disse forskelligartede Forhold vedtog derfor Generalforsamlingen 1909 at anmode de deltagende Regeringer om at bringe deres officielle Statistik i en saadan Tilstand, at man blev i Stand til at svare paa ovennævnte Spørgsmaal fra Institutets Side. — Regeringerne har gennemgaaende stillet sig velvillig til Institutets Ønsker og følgende Lande har lovet at reorganisere deres Statistik i Overensstemmelse med disse: Tyskland, Storbritannien, Italien, Belgien, Østrig, Ungarn, Meksiko, Chile, Costa-Rica, Grækenland og Kina. Denne Imødekommenhed forekommer mig meget betydningsfuld og lovende for Virksomheden. — For Danmarks Vedkommende er der oprettet et officielt Korrespondancebureau under Navn af Bureau de Danemark. Det er derfor nu dette Bureaus Opgave at besvare de Spørgeskemaer, der maanedlig udsendes fra Institutet, indeholdende de ovenfor nævnte

Spørgsmaal. Sædens Tilstand udtrykkes ved et Tal, der procentvis angiver Tilstanden i Forhold til det normale. Det er klart, at et saadant Spørgsmaals Besvarelse maa afhænge af et Skøn, og for at tilvejebringe et sagligt Grundlag for dette har Bureauet gennem Landbrugsministeriet udbedt sig Statens Planteavlskon-sulenter's velvillige Bistand. Disse besvarer nu Bureauets maanedlige Forespørgsler, henholdsvis for Øerne og Jylland, om Saaningens Forløb, Sædens Tilstand, de meteorologiske Forhold, Insektangreb o. s. v., og paa Grundlag heraf affattes atter Bureauets Meddelelser til Institutet. Som Eksempel paa de Bemærkninger, der ledsager de med Tal udfyldte Skemaer, kan jeg citere Bulletinen for Januar: »Danmark. Saaningen af Hvede og Rug, der begyndte den 5.—8. Septb., endte den 28. Septb.—1. Okt. Spiringen af disse to Kornsorter foregik temmelig regelmæssig. Da Saaningstiden var tidlig og Vejret smukt i Efteraarsmaanederne, er Udviklingen af Planterne den 1. Januar mere end normal. De meteorologiske Forhold har været meget gunstige; der er heller ingen Beskadigelser at konstatere.«

Som Forberedelse til Bulletinens Udgivelse har Institutet udgivet dels en Række Monografier om de i de deltagende Lande brugte statistiske Metoder, dels en Statistik over Arealets Benyttelse, Landbrugets Produktion og Kvægbestanden i samme. Dette sidste Værk, der er udarbejdet under Dr. Clark's Ledelse, er sikkert det mest udtømmende Arbejde, der foreligger om dette Emne, og jeg skal, som Illustration til Institutets Virksomhed, fremvise nogle skematisk Oversigter, der er et Uddrag dels af nævnte Værk, dels af Bulletinens Januar-Hefte.

Først vil d'Hrr. se et Kort, der viser de i Institutet deltagende 47 Stater og selvstændige Kolonier, udgørende 95 pCt. af Jordens Overflade og 98 pCt. af Jordens Befolkning. De paa Kortet angivne Linier deler af Hensyn

til Statistiken Jorden i et nordligt, et centralt og et sydligt Bælte.

Den første Tavle angiver Bestanden af Heste, Kvæg og Svin i 18 Lande, dels pr. 1000 Indbyggere, dels pr. 1000 hectares. I Hestehold staar Danmark højest efter begge Beregninger, henholdsvis 193,3 og 125,0 Stk. — i Kvæghold højst — 730,6 Stk. — pr. 1000 Indbyggere, medens det overgaas lidt m. H. t. Kvægbestanden pr. 1000 hectares af Holland og Belgien, nemlig 472,3 mod henholdsvis 511,0 og 482,4. Dette staar utvivlsomt noget i Forbindelse med disse Landes store Befolkningstæthed (251 og 176 Indbyggere pr. Kv.-Kilometer mod Danmarks 69). Hvad endelig angaar Svineholdet staar Danmark øverst pr. 1000 Indbyggere — 578,3 —, medens vi i saa Henseende overgaas noget pr. 1000 hect. af Tyskland og Belgien.

Danmark er altsaa det Land, der staar højest af alle m. H. t. Kreaturhold pr. 1000 Indbyggere. Om vi imidlertid har Grund til at være stolte heraf, eller om ikke vort Kreaturhold, som fra visse Sider paastaaet, er for stort, er jo et aabent Spørgsmaal, som ikke er let at afgøre. At Kreaturhold uden Basis af et Landbrug er en rentabel Forretning, vil vist ingen paastaa, dette skal kun tjene til at omsætte Landbrugets Produkter, og om denne Omsætning gennem Kreaturerne er fordelagtig, afhænger af mange forskellige Faktorer. Jeg for mit Vedkommende er nærmest tilbøjelig til at tro, at vort Kreaturhold er noget for stort; thi ligesom en enkelt Avlsgaard bør kunne brødføde sig selv, saaledes tror jeg ogsaa, at hele Landet bør kunne brødføde sig selv, uden at behøve, saaledes som nu, en stor Overskudsindførsel af fremmede Foderstoffer.

Derimod er der nogle andre af Institutets Tabeller, der — jeg maa tilstaa, det var mig en glædelig Overraskelse — taler ubetinget til Gunst for det danske Landbrug, nemlig Oversigterne over Føldudbyttet pr. hectare af Korn i 23 Lande. — Af disse

fremgaar det, at Danmark, hvad angaar H v e d e udbyttet pr. hect., staar ubetinget højest — 27,38 qunitaux mod et Gennemsnit af 9,57. M. H. t. R u g overgaas vi kun af Belgien (jeg ser bort fra Schweiz og Norge, hvis Rugarealer er ganske ubetydelige). M. H. t. B y g udbyttet overgaas vi kun af Holland og Belgien, og endelig hvad angaar H a v r e udbyttet, da overgaas vi atter her af Holland og Belgien, medens vi omtrent staar lige med Tyskland og Storbritannien.

Det forekommer mig, at disse Tal taler højt til Gunst for det danske Landbrugs Rentabilitet, og det er værd at lægge Mærke til, at de Lande, nemlig Holland og Belgien, der for nogle Kornsorters Vedkommende overgaar os i Foldudbytte, ogsaa er de Lande, der har en større Kvægbestand pr. hect. end os.

Jeg haaber nu at have givet et nogenlunde tydeligt Billede af Institutets Virksomhed og skal til Slutning berøre Spørgsmaalet om, h v i l k e n N y t t e d e t m a a a n t a g e s a t k u n n e g ø r e.

Hr. *Lubin*, Ideens Fader, gik ud fra, at Spekulationen i Korn var meget skadelig for Landmændene. Ganske karakteristisk er en Udtalelse i et B r e v, som han nylig har tilskrevet den mexsikanske Landbrugsminister: Producenterne er overalt forudbestemte til at deltage i et stort Hasardspil, i et Verdens-Monte-Carlo. Producenterne er tvungne til at tage Plads omkring det grønne Tæppe og tilbyde deres Produkter som Indsats. Spillet styres af Købmændene, og Producenterne maa tage Følgerne deraf. Undertiden glemmer Købmændene at forfalske Tærningerne, at mærke Kortene, og saa kan Spillet gaa dem imod, de taber og Producenterne vinder. Men som oftest glemmer Købmanden ikke; han passer paa, at Tærningerne er forfalskede, Kortene mærkede, han forbereder omhyggeligt tendentiøse Meddelelser og udkaster med List det Garn, som drager Prisen i den Retning, der er ham fordelagtig.«

Det forekommer mig unægtelig, at denne Betragtning af Kornhandelen er noget søgt.

En lignende Uvilje mod Kornhandelen, navnlig Terminshandelen, har imidlertid ogsaa gjort sig gældende andre Steder. Den paavirkede saaledes stærkt den nye tyske Børslov, idet de tyske Agrarer mente, at det tilsyneladende uhyre Udbud af Korn, der godt mange Gange kunde overstige Aarets Høst, trykkede Priserne. Man oversaa ganske, at der til det store Udbud svarede en lige saa stor Efterspørgsel.

Hvad der derimod med Rette har vakt Uvilje mod Terminshandelen er, at den misbruges til Spekulationer. Bekendt er de saakaldte »corners« i Hvede paa Chicago Børs. Et saadant corner foranstaltes ved, at en Haussist, »the bull«, i al Stilhed køber saa mange Millioner bushels Hvede, som han kan, f. Eks. pr. Maj, i Tillid til, at Forraadene er begrænsede og Markedet fast. Naar saa Baissisterne, »the bears«, der har solgt Hvede »short«, uden at være dækkede, vil foretage deres Dækningsindkøb ved Maanedens Slutning, finder de al disponibel Hvede samlede paa en Haand, og vedkommende »bull« vil saa være i Stand til at diktere Priserne, der kan stige til en svimlende Højde, for Dagen efter atter at falde tilbage til det normale. Et saadant corner lykkes imidlertid sjældent og faar nærmest lokal Betydning. Det kan vanskeligt sættes igennem uden hemmelige Aftaler med Jærnbaneselskaberne om at forsinke Fremførslen af disponibel Hvede til et bestemt Marked, og lignende Aftaler med Ejeren af Korn-Elevatorerne. Det hele er et specielt amerikansk Fænomen.

Værre er det, at samvittighedsløse Agenter forlokker ganske ukyndige Folk her i Europa til Spekulation i Hvede, Flæsk o. s. v. paa Chikago-Børs. Det vilde være interessant, om der kunde tilvejebringes en Statistik over, hvor mange Penge der aarlig gaar ud her af Landet paa denne Konto. Mod dette Onde er der imidlertid næppe andet at stille op end et Oplysningsarbejde om, hvor far-

ligt og vanskeligt det er at sidde her i Landet og spille paa Chikago-Børs, hvor mægtige og ukendte Kræfter kontrollerer Markedet og klipper de smaa Lam, der vover sig ind imellem *the bulls & the bears*.

For disse Skyggesider maa man imidlertid ikke glemme Terminshandelens berettigede og uundværlige Side. Den muliggør Købmanden at befri sig for Konjunkturrisikoen og vælte denne over paa den i Terminshandelen deltagende Kapitalist. Hvis f. Eks. en Importør om Efteraaret køber en Skibsladning Korn til Levering i Februar, som han venter at kunne sælge til sine Kunder i Marts og April, kan han sikre sig mod eventuel Nedgang i Priserne ved paa Terminsmarkedet at sælge det samme Kvantum pr. Marts og April. Importøren, der maaske ikke har stor Kapital, har altsaa derved assureret sig mod Konjunkturrisikoen, og denne er overtaget af Kapitalister, der ikke behøver den fornødne Fagkundskab til selv at handle, men som har gjort Studiet af Markedets Tilstand til en Specialitet. Importøren nøjes med Fortjenesten ved at udstykke Ladningen.

Det er saa langt fra, at den legitime Handel fremkalder store Fluktuationer i Markedets Priser, at den tværtimod virker udlignende paa disse. Naar der for en vis stor Artikel, som Korn, er Overflod paa en bestemt Aarstid, altsaa ved Høsten, da er det nødvendigt, at Handelen træder til og opkøber Kornet (da Producenten trænger til Penge og ikke kan bære Konjunkturrisikoen) for at det store Kvantum ikke pludseligt skal kastes ud i Markedet og fremkalde et voldsomt Prisfald. Den handlende dækker atter sin Risiko ved gennem en Terminshandel at overføre den paa Kapitalisten, som ovenfor nævnt. Kapitalisten lader sig lede af sine Forhold. Han køber, naar han mener Prisen vil stige, og sælger, naar han mener den vil falde. I Fald hans Beregninger er rigtige, vil han ved disse Køb og Salg bevirke, at Prissvingningerne bliver mindre voldsomme. Naar der tilsyneladende er Overflod paa

Korn, men daarlige Høstudsigter, vil han købe op og derved bevirke en rettidig Prisstigning, der virker til Spar-sommelighed med Korn. Naar saa den daarlige Høst kommer og Priserne stiger, vil han atter ved sit Udbud faa dem til at falde. Og omvendt.

Men en Forudsætning for Spekulantens heldige Indvirkning paa Prisdannelsen er, at han spekulerer rigtig. Hans Fejlgreb vil ikke blot skade ham selv, men ogsaa paavirke Markedet i forkert Retning.

Derfor er det baade i Producenternes og i Konsumenternes velforstaaede Interesse, at den legitime Handel er forsynet med paalidelige Efterretninger om Høstudsigterne Verden over. Man er nu henvist til at øse af forskellige private Kilder, saasom »Dombush Floating Cargoes Evening List«, Beerbohm, Broomhall, Statist o. s. v., hvis Opgivelser ofte varierer stærkt indbyrdes og i al Fald ikke kan gøre Krav paa fuld Paalidelighed og Troværdighed. Det er simpelthen umuligt for en privat Mand at fremskaffe de dertil fornødne Oplysninger.

Men hvis det internationale Landbrugsinstitut gennem sin hele Verden omspændende Organisation og de under Staternes Ansvar fremkommende Oplysninger kan naa til at give et fyldigt og paalideligt Billede af Verdens Kornproduktion, Handel og Forbrug, saa mener jeg, at det alene derved gør sig værdig til alle Nationers Støtte.

Foredraget ledsagedes af følgende Diskussion:

Regeringskonsulent *Rud. Schou* spurgte, om der fandt et Samarbejde Sted mellem de internationale Landbrugskongresser og det internationale Landbrugsinstitut i Rom?

Lensbaron *Rosenkrantz* bemærkede hertil, at de Resolutioner, der blev vedtagne paa de internationale Landbrugskongresser, senere blev forelagte Institutet i Rom.

Kammerherre *Bech* havde i Fjor deltaget i Kongressen i Bryssel, og der havde her været Stemning for Dannelsen af et

stort internationalt agrarisk Forbund, men det blev kun til Tale Mand og Mand imellem. Det var navnlig Italienerne, der var imod, og som havde holdt Tanken nede.

Lensbaron *Rosenkrantz* hævdede, at det var vanskeligt at holde Politiken ude. Paa Kongresserne i Rom staar der en stadig Strid mellem England og Frankrig paa den ene Side og Tyskland og Østrig paa den anden. Dette virkede en Del hæmmende.

Professor *B. Boggild* udtalte, at man, foranlediget ved en af Professor *Martiny* i Berlin udkastet Plan, paa et internationalt Mejeriforbunds Møde i Budapest i 1909 havde drøftet Spørgsmaalet om Oprettelsen af et internationalt Mejeriinstitut, hvortil der skulde svares Kontingent i Forhold til Antal Køer. Sagen blev imidlertid stillet i Bero, fordi man vilde se Tiden lidt an, da man tænkte sig Muligheden af, at det internationale Landbrugsinstitut i Rom kunde ønske at oprette en Afdeling for Mejeribrug. Taleren havde dog Indtrykket af, at man hos Belgiens Repræsentant ved Institutet, til hvem Komiteen i Bryssel havde henvendt sig om Sagen, havde faaet et ret afvisende Svar.

Lensbaron *Rosenkrantz* kendte intet dertil. Sagen havde ikke været for i December 1909, men mulig kom den det ved Generalforsamlingen i Maj i Aar. Det var ikke utænkeligt, at Sagen kunde interessere, da det egentlig forekom Taleren, at Institutet trængte til Opgaver. Den svenske Professor *Eriksson* havde foreslaaet Oprettelsen af en international Forsøgsstation. Sagen henvistes til et Udvalg, og man har ikke senere hørt noget derom.

Professor *Westermann* udtalte, at det forekom ham lovende for fremtidigt Samarbejde mellem det internationale Landbrugsinstitut i Rom og de internationale Kongresser, som foranstaltes af »la Commission internationale d'agriculture«, at denne Kommission nu havde udvidet sine Rammer med Henblik paa at søge at faa saa mange som muligt af de store Landbrugsorganisationer i de forskellige Lande repræsenterede i selve Kommissionen og ved at lade denne mere end hidtil deltage i Planlægningen og Forberedelsen af de internationale Kongresser, hvilket hidtil havde været overladt til en i den Anledning nedsat Organisationskomité i det Land, hvor den paagældende Kongres skulde afholdes. Paa denne Maade maatte det forudsættes, at Landbrugets Krav kom frem til Debat, og hvis man da, som anført af den højtærede Foredragsholder, turde paaregne, at Resolutionerne fra Kongresserne i Henhold til Overenskomsten med det internationale Landbrugsinstitut i

Rom blev behandlede af dette, og eventuelt forebragte for de forskellige Landes Regeringer, syntes alt at være ordnet paa bedste Maade.

M. H. t. de danske Landbrugsorganisationers Repræsentation i »Commission internationale d'agriculture«, da paahvilede det de to danske Medlemmer i Kommissionen, Hr. Hofjægmester *Ræder* og Taleren, at drage Omsorg herfor, og dette var sket paa den Maade, at man havde rettet direkte Forespørgsel til Det kgl. danske Landhusholdningsselskab, De samvirkende danske Landboforeninger og Det danske Hedeselskab, og desuden havde Taleren i »Tidsskrift for Landøkonomi« gjort Rede for den ny Ordning i Kommissionens Sammensætning for det Tilfælde, at andre Landbrugsorganisationer end de nævnte maatte ønske at blive repræsenterede.

Det af Foredragsholderen nævnte Forslag fra Professor Eriksson om Organisation af internationale Forsøg gjaldt vist kun Bekæmpelse af Plantesygdomme. Ved Kongressen i Rom 1903 havde Taleren stillet Forslag om fælles Organisation af Forsøg til Udforskning af Klimaets Indflydelse paa en Række Forhold af Betydning for Landbrugets Plante kultur. Dette Forslag var blevet enstemmig vedtaget og derpaa overladt til et Udvalg, men Realisationen lader endnu desværre vente paa sig.

Det skulde glæde Taleren meget, om det internationale Landbrugsinstitut kunde virke herfor, thi skønt der nu var forløbet 8 Aar, siden Forslaget blev vedtaget, ansaa Taleren endnu Sagen for at være af stor Betydning.

Sekretær *Hertel* vilde, i Anledning af de fremkomne Udtalelser vedrørende et eventuelt Samarbejde mellem de store Landbrugsorganisationer og det internationale Landbrugsinstitut, fremhæve, at dette, som bekendt, er en Statsinstitution, og kun de tiltrædende Magters Delegerede kan deltage i dets Forhandlinger. De store Landbrugsselskaber har ingen direkte Indflydelse paa Institutets Ledelse. For i alt Fald indirekte at skabe dem en saadan ved at paavirke den offentlige Mening og Regeringerne, og for stadig at holde Institutet bekendt med de Ønsker og Krav, der næres af Landbruget, paatænkte i 1907 de fleste større italienske Landbrugsselskaber at oprette et Repræsentations-Bureau i Rom for Landbrugsorganisationer, og der udgik Opfordring til landøkonomiske Foreninger i andre Lande om at indmelde sig i dette, der skulde have 3 Klasser: i 1. Klasse skulde der betales 600 fres., i 2. Klasse 300 og i 3. Klasse 120 fres aarlig, og i hver Klasse skulde der raades henholdsvis over 3, 2 og 1 Stemme. Landhusholdningsselskabet

modtog i sin Tid Opfordring til at indtræde i Repræsentations-Bureauet, men stillede sig afvisende og har senere ikke hørt noget til Sagen. Det er vel ogsaa naturligere at faa tilvejebragt et eventuelt Samarbejde paa den af Professor Westermann omtalte Maade.

Den ledende Præsident (Kammerherre *C. Bech*) takkede Foredragsholderen for det interessante Emne, han havde gjort Rede for, og den klare Maade, paa hvilken han havde forelagt det.
